

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXVI.

Květen 2020

Draží čtenáři,

zažíváme období rozkvětu. Ano, celý duben byl a věřím, že i květen bude nádherně rozkvetlý. Byl bych moc rád, kdyby to bylo k radosti nás všech i v tomto divném čase virové epidemie. Krásu svěží jarní přírody však může brzy vystřídat smutný pohled na vegetaci uschlou nedostatkem vláhy nebo na porosty zasažené kůrovcem. Co nám říká tato etapa našeho života? Snad jen, že člověk má žít v pokoře, tj. v pravdivosti, že není bohem, ale že Boha potřebuje.

V této době se lavice při mši svaté zase plní, ovšem jen úředně omezeným počtem účastníků – a je to i přes rozumnost divné opatření – nicméně přesto mnohem radostnější situace než promlouvat k prázdným lavicím. Avšak, pomohlo nám toto období k tomu, abychom se přiblížili k opravdové Lásce, k prohloubení našeho vztahu k Bohu i k sobě navzájem?

Ano, sleduji zprávy, sleduji internet. Ale i z konkrétních zdrojů slyším o velkých bolestech. Hlavní příčinou však není koronavirus, nýbrž mezilidské vztahy, které procházejí náročnou katarzí (očistění pravdou). A právě v tom mi krize sucha v přírodě ukazuje paralelu vyprahlost vztahů a duše.

Květen, měsíc Panny Marie, měsíc mariánských poutí, které začínají také podivně. Naštěstí nám Panna Maria stále vyprošuje Boží milosti – však je prostřednice – a neopouští nás.

Hájecké poutě se plně otevrou až s uvolněním vládních nařízení, přesto bude Hájek otevřen ve vyhlášených časech pro soukromou návštěvu a modlitbu. Věřím, že s možností svatého přijímání.

Jaká bude vigilie Svatodušní nevím, jen doufám, že se naši katechumeni a biřmovanci dočkají.

Bože, prosím o blahodárny déšť a úrodu. Prosím, uzdrav naše nemocná místa.

Posílám vám požehnání!

Váš Filip

KVĚTEN VE FARNOSTI

Pro aktuální informace sledujte, prosím, nástěnku a ohlášky.

Kostel pootevřen (4.–10. 5.)

- Kostel přístupný denně 9.00–17.00.
- Denně možnost účasti na mši po předchozí rezervaci.
- Přenosy mši svatých na facebooku farnosti a na radiu Proglas.
- Zpovědní pohotovost: Út, St a Čt 9.00–12.00.

Od 11. 5. předpokládáme návrat k normálnímu stavu.

Hygienické podmínky:

- Noste roušky.
- Při vstupu si vydezinfikujte ruce.
- Dodržujte 2m rozestupy.
- Pozdravení pokoje dejte bezkontaktně (loket, úklona, ...).
- Přijímání na ruku.

13. 5. (st) 18.00

Růžencová slavnost

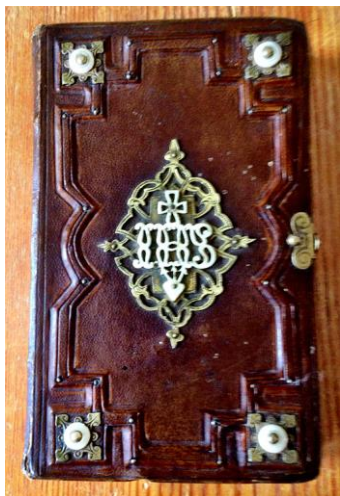
17. 5. (ne) 11.30

Piknik na Petříně (po „dětské“ mši sv.)

30. 5. (so) 21.00

Svatodušní vigilie – *nebude mše sv. v 18.00*, při této mši svaté budou udělovány svátostí křtu a biřmování místo Bílé soboty

Modlitba v čas sucha za déšť

Současná virová epidemie zcela upoutala naši pozornost, a tak si mnozí nevšimáme mimořádného, až katastrofálního sucha, po léta se zhoršujícího, i hrozící neúrody. Církev nabádá k modlitbám za déšť, jako pomoc a inspiraci vydala brožurku s modlitbami a litaniami. Naši předkové drželi jarní prosebné dny s posty, kdy prosili za déšť a požehnanou úrodu. Když se neurodilo, dolehla na ně bída a hlad, na který se i v našich zemích umíralo.

Zaujala nás krásná starobylá prosba, kterou jsme našli, psanou kurentem (švabachem), v české modlitební knížce Poloviční Nebe=Klíč z roku 1842. I po převedení do moderní latinky, jsme interpunkci zachovali původní.

Bože Abrahámův, všemohoucí věčný Bože! nejlepší hospodáři, který zakrýváš nebe oblakem a způsobuješ zemi déšť a otvíráš průchody nebeské, kterými zvlažuješ hory k občerstvení jich: prosíme milosrdenství tvého, rač všecku zemi užitečným a tichým deštičkem zvlažiti, jako jsi učinil za času Eliáše, protoka tvého. Rač nám to, prosíme, pro velké milosrdenství tvé a pro zásluhy Syna tvého učiniti, tak aby zem dostatečnou a potřebnou vláhou smočená, dobytku, ourodám i nám k tělesné živnosti a k potřebě naší sloužila, abychom majíce od tebe živnost, hříchů se varovali, a z toho tobě po všechny časy chválu vzdávali. V tobě, Bože, živi jsme, hýbáme se i trváme: rač nám té milosti popříti, abychom časnými potřebami dostatečně zaopatřeni jsouce, věčných a nebeských tím důvěrněji vyhledávali.

O nejmocnější, vši chvály a slávy hodný Bože! jenž s hříchy našimi k hněvu popuzen, dopustil jsi na nás, že nebe nad námi zavřené a země velice sprahlá jest: an, před tvou velebností postaveni nepravosti své srdečně želíme, a se vši pokorou tebe za milost prosíme; neboť jsou mnohá slitování tvá, a když se hněváš, na milosrdenství přece nezapomínáš, protože, ó studnice vody živé, Pane Bože náš! jenž zakrýváš nebe s oblaky, a déšť dáváš na spravedlivé i nespravedlivé: rač otevřítí nejlepší poklad, nebesa tvá, a dostatečným deštěm zem rač zvlažiti, neb nebesa nemohou dáti deště, leč ty chceš, abys se nad námi smiloval. Za to tvé dobroty prosíme skrze Krista Ježíše, Pána našeho. Amen.

E-PASTORACE

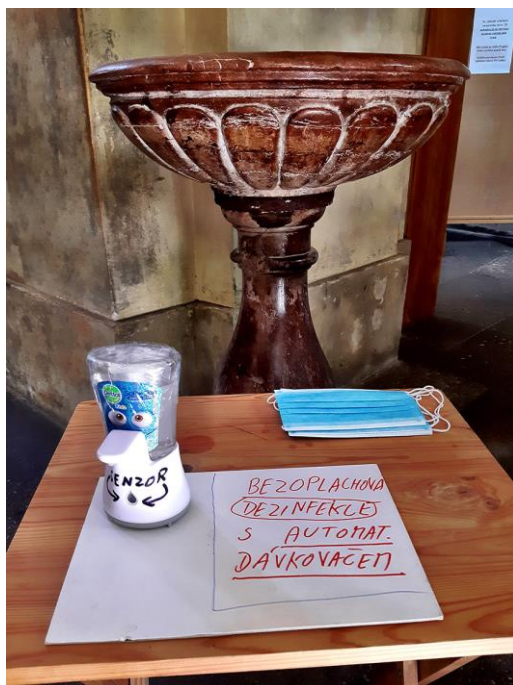
Vir nám zavřel kostely, a tak jsme byli nuceni se k té situaci nějak postavit. Někteří bratři to vzali jako dobu volna, kterou trávili různě: relaxem, koníčky, jak kdo uměl. Jiní se snažili pastorační provozovat dále, i když se tím občas dostávali do takového množství sociálních kontaktů, že to jistě pan Prymula nezamýšlel. Jednou z nejefektivnějších cest se pak ukázala cesta elektronické pastorace. Mše jsme přenášeli po streamech, spolča se setkávala na videokonferencích, a tak se do virtuálního prostoru přestěhovaly kromě škol, sportovišť a koncertních sál i kostely.

Snažil jsem se vytvářet nový prostor pastorace a některé experimenty byly zdařilejší, jiné méně. Například jsem si mnoho sliboval od kázání na YouTube (www.youtube.com/user/bonyofm). *Udělat samostatné video, ve kterém vyložím evangelium – říkal jsem si – to bude mnohem údernější než kázání uprostřed mše. To budu něco jako youtuber a na youtubery se přece lidé dívají.* Tolik úvaha. V praxi to dopadlo tak, že s „kázacím“ videem je velká spousta práce a je otázka, zda je to tak lepší než prostě pronést kázání při mši.

Zkoušeli jsme další projekty. Natočili audio-pašije. Vypravěče nám dělal Matěj Polák, Ježíše bratr Filip a do různých rolí jsme obsadili různé farníky. Každý natočil svůj díl doma a Martin Štěpančík to ustríhal a umíchal do jednoho zvukového souboru. Řekl bych, že mimo účinkující to ještě pár lidí povzbudilo, mám pocit dobře odvedeného díla. Pak jsem s Regalátem natočil naučné video o naší historické knihovně. Mám z něj radost a možná ho využije i TV NOE na noci kostelů. Pro mě nečekané pozitivní reakce probudila streamovaná adorace. Z mého pohledu je to naprosto absurdní, já bych se sám asi na přenášenou adoraci nikdy nedíval. Chápu adoraci před zavřeným svatostánkem, kde eucharistický Kristus je, jen není vidět. Ale nechápu zobrazování hostie, která je sice vidět, ale eucharistický Kristus tam není. Mé nepochopení ale nemění nic na tom, že streamované adorace již pět týdnů organizují.

Kostely se pomalu otevírají, ale nemáme z toho jen radost. Vybrat 15 vyvolených osob, které směřjí na mši je celkem nepříjemný rébus. S vydatnou pomocí Zuzky Rebcové jsme zavedli rezervační systém, a tak na mši může přijít prostě ten, kdo se stihne včas zapsat. Angelo se raduje, že konečně chodí

lidí a pohled na patnáct zarouškovaných obličejů je pro nás kněze něco jako plný kostel.

Všichni se těšíme, až ta karanténní opatření skončí a vše se vrátí do starých kolejí. Ale vlastně není to tak zcela pravda. E-pastorace s sebou přinesla několik pozitivních hodnot a bylo by dobré je zde jmenovat:

- Hodně lidí pochopilo, co pro ně kostel vlastně znamená, když ho teď nemají.
- Streamy mší a různá videa zasáhly nejen skalní katolíky, kteří je sledovali jako béčkovou náhradu za kostel, ale také lidi, kteří by normálně na bohoslužbu nejen nepřišli, ale vůbec o ni nezavádili. Evangelizační potenciál streamů se podle mého projevuje teprve časem.
- Mnoho lidí si pochvalovalo výhody virtuální zbožnosti: lépe se soustředí, mohou si přehrát znovu kázání, dokonce je pro ně někdy digitální mše hlubší než ta doopravdická. To mě tedy naprosto překvapilo, musím přiznat, že něco takového bych nikdy nepředvídal.

- My bratři jsme se naučili ovládat techniku, takže myslím, že některé dovednosti využijeme i po skončení doby rouškové. Například předpokládám, že slavné sliby 15. 8. a jáhenské svěcení 21. 11. budeme přenášet také.

Br. Bonaventura

MYBIBLE (2. ČÁST)

[maj bajbl]

Bonaventura Ondřej Čapek OFM

1992: Dej mu i košili (Mt 5,38–42)

Bylo to krátce po revoluci. Chodil jsem tehdy na ZŠ Petřiny-Sever do 6. třídy a k nám do hodin občanské nauky chodil misionář nějaké církve. Zpětně se domýšlím, že naše třídní asi byla také věřící. Povídal nám hodně věcí o Bohu a já byl jeden z mála, koho to upřímně zajímalo. Rozdal nám také *Knihu života*, což je kompilát všech čtyř evangelíí. (Nápad představit evangelia v jediné knize není nijak nový – první evangelijní harmonie *Diatessaron* se datuje do roku 160.) Začal jsem si v ní číst a tím jsem objevoval dosud netušený svět. Jakožto dvanáctiletý kluk jsem provedl kritickou úvahu: Buď Ježíš mluví pravdu a je to posel z nebe, a nebo jenom propaguje sám sebe a snaží se lidi obloudit svými řečmi. S touto myšlenkou jsem se dostal až na stranu 40, kde jsem četl Ježíšova slova:

„Kdo tě uhodí do pravé tváře, tomu nastav i druhou; a tomu, kdo by se s tebou chtěl soudit o košili, nech i svůj plášť. Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej.“

Něco takového jsem naprosto nečekal. Toto kázání bylo naprosto nepodobné všem radám a pokynům, které jsem do té doby slyšel. Říkal jsem si: „Nastavit druhou tvář? Dát i košili? Kdo tak jedná? Snad někdy moje mamka. Ale nikdo takhle nejedná!“ Ačkoliv jsem neviděl tato slova nikým uplatňovaná v praxi, cítil jsem z nich obrovskou moudrost. Neuměl jsem to tehdy sice tak pojmenovat, ale vnímal jsem, že řetěz zla, který vzniká nekonečnými odplatami a malými pomstami, by se touto strategií zpřetrhal a lidem by se dařilo na světě lépe. Také jsem nějak cítil – myslím, že mi to sám Pán vnukal, – že na takovou moudrost by nemohl normální člověk přijít. A rozhodně by ji nevyslovoval nikdo, kdo by chtěl propagovat sám sebe; ten by naopak lidem nasliboval hory doly, ale rozhodně by je nenabádal, aby na sobě strpěli zlo a dali najevo, že jsou ochotni strpět ještě horší věci. Dohromady mi to dávalo všechno jediné východisko: Ježíš má moudrost z nebe. Uvěřil jsem v něj jako v Učitele, a takto jsem v něho věřil i následující léta. Asi jsem snad věřil, že je svatý, Syn Boží. Neměl jsem však zatím nikoho, kdo by mi řekl, že On je tou moudrostí, a že je Bohem od počátku. Vím však, že moje duše prožívala úžas i osvobození, pravou duchovní radost a zpětně hodnotím tuto chvíli tak, že do mě bylo zaseto semeno Božího slova, aby pak klíčilo a přinášelo užitek.

Vím, že tento úryvek horského kázání má i své odpůrce. Obyčejně argumentují, že nastavovat druhou tvář vede k nezdravé submisivitě, Ježíš tu lidi nabádá, aby hráli roli oběti a jediné, co takový postoj přinese, je zvětšení choutek agresorů, kteří budou po svolení na dvě míle nutit na míle tři a po odevzdání košile se začnou soudit i o spodní prádlo. Pro mě je však smysl Ježíšových slov jasný a hluboký. Řekl bych až přímočarý: neodporovat zlému, vědět, že Bůh je mým zastáncem a nemnožit zlo na této zemi. Tento úryvek se mi tak stal branou, jíž jsem poprvé v životě vstoupil do posvátného prostoru Boží moudrosti, a proto mi navždycky zůstane drahý.

Pane, dej nám sílu tvé slovo naplňovat. Ať jsme schopni snášet zlo a neodplácet ránu ranou. Zbavuj nás zloby a pomstychtivosti. A dej, ať jdeme cestou Ježíše, tvého Syna, který strpěl, že jej považovali za zločince a uprostřed utrpení se modlil za ty, kteří mu působili tak hořká muka. Pane, přijď tvé království!

(pokračování příště)

K ZAMYŠLENÍ

V obecné řeči užíváme slovo víra většinou ve smyslu někomu věřit, spoléhat se, že nám říká pravdu, že nás neklame. V původním smyslu je víra vždycky nějak spojována s Bohem. Víra není protiklad rozumu, je spíš skutečností rozum přesahující.

P. Anselm Grün (*1945), benediktinský mnich, pořádá rekolekce pro kněze a řeholníky a vydává i knihy, které se setkávají s velkým ohlasem čtenářů na celém světě. Patří mezi ně i jeho kniha Víra, z níž uvádíme kapitolu nazvanou Víra Mariina. A doporučujeme přečíst si tuto útlou knihu celou.

Učme se od Marie mluvit osobně s Pánem, uvažujme a uchovávejme ve svém životě a ve svém srdci Boží slova, aby se stala pro každého opravdovým pokrmem. Takto nás vede Maria do školy modlitby, do osobního a hlubokého styku s Bohem.

Benedikt XVI., 22. 2. 2007

Víra Mariina

Evangelista Lukáš nám představuje Marii jako pravzor a příklad víry. Když ji navštíví anděl a zvěstuje jí, že má porodit dítě, které bude nazváno Synem Nejvyššího, uvěří mu. Muž, a navíc kněz Zachariáš andělovu poselství neuvěřil. Maria nám takřka názorně předvádí, jak je tomu s vírou doopravdy. Spolehla se na andělovo slovo a zapředla s ním rozhovor. Můžeme se domnívat, že bychom my sami možná také uvěřili, kdyby se kolem nás vznášela okřídlená nebeská bytost. Nelze si ale andělské zjevení představovat tak jednoznačně a jasně. Tím nebeským poslem, který Marii přinesl zaslíbení, by totiž mohl být klidně i člověk. Mohlo jít také o vnitřní dotek v jejím ztišeném nitru nebo o sen. Její velikost spočívá v tom, že nepřeslechla tichý andělův hlas a neutloukla jej v sobě racionálními argumenty. Spolehla se na to, co slyšela, vzala ten hlas vážně a snažila se mu porozumět. Dokonce měla i námitky: Jak se to stane?

Vždyť muže nepoznávám (Lk 1,34). Jenže anděl jí je vyvrátil: Vždyť u Boha není nic nemožného (Lk 1,37). Na ta slova se zcela odevzdala do Boží vůle:

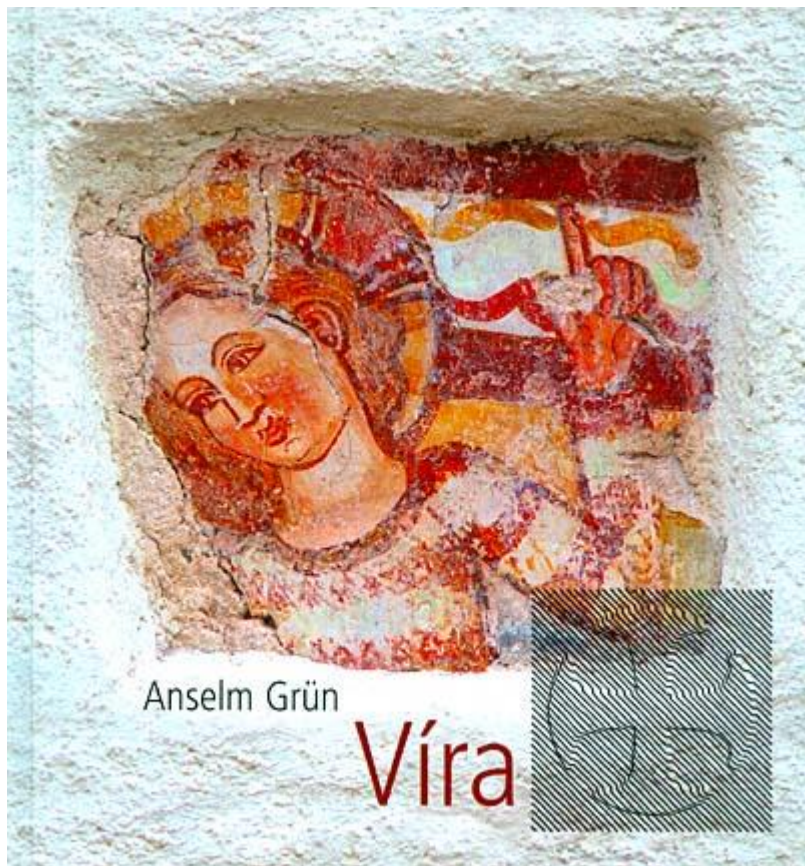
Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova (Lk 1,38). Dala se mu beze zbytku k dispozici a spolehla se na jeho záměr s ní, aniž tušila, co to pro ni bude znamenat. S důvěrou v andělovo poselství se vydala na pouť přes hory pochybností, strachu a předsudků navštívit svou příbuznou Alžbětu. Ta v okamžiku setkání chválí její víru: *Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána! (Lk 1,45).*

Lukáš představuje Marii jako příklad velké víry. Je tou, která uvěřila Božimu zaslíbení zvěstovanému andělem. Zachariáš neuvěřil, a oněměl. Maria věří, a dává se do zpěvu. Její jástot se obléká do slov Magnificat: *Velebí má duše Hospodina.* Důvěruje Bohu, jenž převrací všechny dosavadní lidské poměry a měřítká, jenž povyšuje ponížené a sytí hladové svými dobrými věcmi. On sám shlédl na bezvýznamnou nazaretskou dívku a učinil s ní veliké věci. *Od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení (Lk 1,48).* Z těchto slov jasně vyplývá, jak jí víra v Boha dodávala sebedůvěry. Ta, která neměla vůbec nic, za co by ji měla blahoslavít všechna pokolení, navzdory všemu důvěřovala příslibu, že ji budou slavit lidé příštích věků. Skutečná velikost člověka pochází od Boha a my smíme a máme o ni usilovat.

Mariina víra se osvědčuje po narození dítěte: mladá matka si uchovává v srdci a bude přemýšlet o všem, co o svém Synu uslyší z úst pastýřů i starce Simeona. Věřit není totéž, co okamžitě porozumět všem událostem: znamená to přijímat je srdcem a přemítat o nich ze všech stran, dokud nám jednoho dne nevzejde světlo. Řečtina užívá výrazu *symballousa*, tzn. spojovat slova v jeden celek. Maria tedy spojuje nepochopitelná slova a události ve svém přijímajícím srdci a rozjímá o nich tak, že je dokáže pochopit. Přijímá v úžasu do svého srdce slova nádherná a zázračná, ale i bolestná a uchovává je tam. Simeon jí neprorokuje pouze Boží slávu, která se zjeví v jejím dítěti, ale také meč, který pronikne její duši. Bude to bolestná cesta, na níž bude hledět na to, jak je její Syn odmítnut veřejnými představiteli židovského národa a přibit na kříž Římány. Vzápětí po setkání se Simeonem a Annou ličí Lukáš první Mariin bolestný zážitek, když její dvanáctiletý syn zůstane bez vědomí rodičů v chrámě a diskutuje tam s učiteli Zákona. Po tři dny ponechal své rodiče v nejistotě, zatímco ti ho s bolestí hledají. Když ho konečně najdou, odpoví na matčinu výčitku, proč jim to udělal, otázkou, kterou ona nepochopí: *Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého otce? (Lk 2,49).* Uchovává však slova svého Syna ve svém srdci, dokud se v jejím nitru nespojí v Boží moudrost. Ta ji povede jinými cestami, než by sama předpokládala. Právě v tom se ukrývá velikost její víry: všechno, co prožívá, uchovává ve svém srdci a dotýká se

toho ze všech stran, dokud jí to nedá smysl a ona nerozpozná moudré Boží vedení.

Citováno: Anselm Grün, Víra, str. 36–38, Karmelitánské nakladatelství s.r.o., Kostelní Vydří 2003

Redakce

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné (od 11. 5.)

všední dny: 7.00, 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: 17.30 modlitba růžence

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala
čtvrtý čtvrtek v měsíci moderovaná adorace s hudbou

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude v pátek 15. 5. v 19.00 hodin.

48' HODIN FRANTIŠKÁNEM

ZVEME VŠECHNY SVOBODNÉ MUŽE VE VĚKU 18-40 LET, KTERÍ CHTĚJÍ POZNAT NÁŠ ŘÁD A SPIRITUALITU

15. - 17. 5. 2020 KLÁŠTER V MORAVSKÉ TŘEBOVĚ

VÍCE INFO U BRATRA KAPISTRÁNA, KAPISTRAN@OFM.CZ, 604 642 307 // WWW.OFM.CZ

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Po, Út (pouze po předchozí domluvě s farářem);

St 14–17.30; Čt 14–15.30; Pá 9–11.30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Redakce Sněžanky: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, tel: 604 238 059, bohdik@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 5. 2020. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 10 Kč. Neprodejně.

Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.